

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้รับอำนาจด้วยการเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจ เพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกๆ ดวงวิญญาณสามารถชาร์ตแบตเตอรี่ของลูกและกลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน

คำถาม: ความเพียรพยายามใดที่ลูกๆ ทำในยุคบรรจบพบกันที่ให้ผลรางวัลของสถานภาพเทพแก่ลูก?

คำตอบ: ในยุคบรรจบพบกัน ลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาเยือกเย็น(และสงบเย็น) เป็นเพียงด้วยการกลับมาเยือกเย็น, ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ที่ลูกกลายเป็นเทพ ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นเทพได้ตราบนครทั้งลูกนั้นได้กลับมาเยือกเย็น ในยุคบรรจบพบกันลูกกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น(ชิตลาเทวี) และประพรมหยดน้ำเย็นของความรู้ให้แก่ทุกคนและทำให้ทุกคนเยือกเย็น ก่อนอื่นลูกต้องทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นและแล้วจึงดับไฟของทุกคนอื่น และทำให้พวกเขาเยือกเย็น

โอมซานติ ก่อนอื่นใดลูกๆ เพียงแต่ต้องเข้าใจหนึ่งสิ่ง: พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องและชีพบาบาคือพ่อของพวกเราทั้งหมด ท่านนั้นเรียกว่าเป็นผู้ทรงอำนาจ เมื่อลูกปกครองเหนือทั้งโลกลูกก็มีทุกพลัง อาณาจักรของเหล่าเทพเคยคงอยู่ในบาร์ต ลูกเคยเป็นเทพที่บริสุทธิ์ สกนทั้งหมดของลูก นั่นคือทั้งราชวงศ์ของลูกนั้นปราศจากกิเลส ใครที่เคยปราศจากกิเลส? ลูกๆ ดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกกำลังจะกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงผู้ทรงอำนาจ, ลูกกำลังได้รับอำนาจจากท่าน พ่อได้อธิบายแล้วว่าเป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่ได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิด ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังที่สโตประธานที่ค่อยๆ ลดลงไปที่ละน้อยในแต่ละวันที่ผ่านไป จากการเป็นผู้ที่สโตประธาน ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่ดโมประธาน เมื่อพลังกำลังของแบตเตอรี่นั้นได้หมดลง เครื่องยนต์นั้นก็หยุดนิ่งเนื่องจากแบตเตอรี่นั้นหมดกำลัง แบตเตอรี่ของดวงวิญญาณไม่ได้หมดกำลังลงไปยังสมบูรณ์ ยังมีพลังหลงเหลืออยู่บ้าง เมื่อใครบางคนตายก็มีการจุดตะเกียงและเฝ้าแต่เติมน้ำมันลงไปบนตะเกียงเพื่อให้แสงนั้นจะไม่ดับไป เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเคยมีพลังกำลังที่สมบูรณ์และลูกไม่ได้มีสิ่งนั้นอีกต่อไป ในเวลานี้ลูกต้องเฝ้าแต่ให้สติปัญญาของลูกอยู่ในโยคะกับพ่อผู้ทรงอำนาจและเติมตนเองด้วยพลัง เพราะลูกมีพลังหลงเหลืออยู่น้อยมาก หากพลังของลูกนั้นจบสิ้นไปทั้งหมด ร่างของลูกจะไม่หลงเหลืออยู่ ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในยุคทอง แบตเตอรี่ของลูกนั้นได้รับการชาร์ตอย่างเต็มที่ และแล้ววงศาของลูก, นั่นคือพลังของแบตเตอรี่ก็หมดกำลังลงไปที่ละน้อย ก่อนถึงเวลาที่ลูกๆ ดวงวิญญาณไปถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ลูกมีพลังเหลืออยู่เพียงน้อยนิด ราวกับว่าลูกล้มละลายไปและปราศจากพลังกำลัง ด้วยการจดจำพ่อ, ลูกๆ ดวงวิญญาณก็จะกลับมาเติมไปด้วยพลังกำลัง ดังนั้นพ่ออธิบาย: ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้นพระเจ้าคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด; ทุกคนอื่นคือส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งสร้างเพียงสามารถได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดเท่านั้นจากสิ่งสร้าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเพียงผู้สร้างผู้เดียวเท่านั้น พ่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด ด้วยการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกก็ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ควรจะรู้ในหัวใจของลูกว่าบapakำลังก่อตั้งสวรรค์, โลกใหม่สำหรับเรา สวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นตามแผนของละคร เป็นลูกๆ ผู้ที่จะไปและปกครองที่นั่น พ่อฉันบริสุทธิ์เสมอ พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านกรรม พ่อไม่ได้ถือกำเนิดเหมือนกับเหล่าเทพ ในการที่จะให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่ลูกๆ พ่อเข้ามาในร่างของผู้นี้ เมื่อเขาไปถึงอายุ 60 อายุของการปลดเกษียณ และแล้วจากการเป็นดวงวิญญาณดโมประธานคนแรก เขาก็ได้กลายเป็นผู้ที่สโตประธานคนแรก พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด และแล้วก็มีบราห์มา วิศวและชางก้า ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บราห์มา วิศวและชางก้านี้มาจากที่ใด? สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงนิมิตที่ลูกได้รับ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นอยู่ระหว่างกลาง ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นั่น ร่างที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้นสามารถจะมองเห็นได้ด้วยเทพนิมิตเท่านั้น บราห์มาคือผู้ที่แต่งกายในชุดขาว ในขณะที่วิศวนั้นได้รับการประดับประดาด้วยเพชรพลอย พวกเขาได้แสดงชางก้าพร้อมกับงูรอบคอของเขา, แต่ชางก้าจะไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ ที่อมานาถพวกเขาก็ได้แสดงชางก้ากำลังบอกเรื่องราวของความ เป็นอมตะแก่ปารวตี ไม่มีโลกมนุษย์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเขาจะถ่ายทอดเรื่องราวที่นั่นได้อย่างไร? อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นเพียงเพื่อนิมิต ลูกเห็นนิมิตของเพียงผู้ที่ได้กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พวกเขาคือผู้ที่ต่อมาได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นสิ่งนี้ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกควรคิดว่าพวกเขาคือประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร ไม่มีการรบราใดๆ ฯลฯ ที่นั่น เหล่าเทพนั้นจะเป็นผู้ที่ก้าวร้าวรุนแรงได้อย่างไร? ไม่ว่าใครจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม, ในเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยการจดจำพ่อ ได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตะว่า ลิมร่าง

ของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อไม่มีร่างกายที่ท่านจะสามารถมีความผูกพันยึดมั่นได้ พ่อพูดว่า พ่อเพียงแต่มีร่างนี้มาใช้เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะให้ความรู้ที่แก่ลูกได้อย่างไร? พ่อคือเมล็ดที่มีความรู้สึกของต้นไม้ที่ เพียงพ่อเท่านั้นที่มีความรู้ของต้นไม้ที่ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับระยะเวลาของโลกนี้หรือได้มีการสร้าง การบำรุงรักษา และการทำลายโลกอย่างไร การศึกษาของพวกเขาผิดจำกัด พ่อสอนการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้แก่ลูกและทำให้ลูกๆกลายเป็นนายของโลก ไม่มีผู้ที่มีร่างกายใดสามารถจะเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พวกเขา(บราห์มา วิษณุและชางกา)มีร่างที่ละเอียดอ่อนของเขาเองและพวกเขาเองก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ร่างนี้คือบัลลังก์สำหรับดวงวิญญาณของดาด้า ในเวลานี้บัลลังก์นี้เป็นบัลลังก์อมตะ, บัลลังก์ของพ่อ, สัญลักษณ์อมตะ มีบัลลังก์ที่อมฤตสารที่ซึ่งเรียกว่าเป็นบัลลังก์อมตะ บุคคลสำคัญนั้นก็ได้รับการเชื้อเชิญให้นั่งบนบัลลังก์อมตะนั้น พ่ออธิบายว่า นี่คือบัลลังก์อมตะของดวงวิญญาณทั้งหมด สันสการที่ดีและไม่ดีนั้นอยู่ภายในดวงวิญญาณ และเหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า นี่คือผลของการกระทำของลูก พ่อของทุกๆ ดวงวิญญาณคือผู้เดียว บาบานั้นไม่ได้กำลังอธิบายแก่ลูกจากคัมภีร์ ไม่มีสิ่งใดเหล่านี้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ เหตุนี้เองผู้คนจึงขุ่นเคืองและถามพวกเขาว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่เชื่อในคัมภีร์ เมื่อผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาและชั้นยาสซีไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขาเหล่านั้นได้กลับมาบริสุทธิ์ไหม? ยังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนนั้นจะกลับบ้านในเวลาสุดท้ายเหมือนกับฝูงแมลงหรือฝูงผึ้ง มีราชินีผึ้งและผึ้งอื่นๆ ทั้งหมดก็ติดตามเธอ เช่นเดียวกันเมื่อพ่อกลับบ้านดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะติดตามท่าน จะเป็นราวกับว่ามีฝูงของดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตน ในขณะที่มีฝูงชนที่มีมนุษย์ ฝูงชนนี้ที่นี้ก็จะต้องวิ่งกลับบ้านในวันหนึ่งด้วยเช่นกัน พ่อจะมาและพาทุกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน มีค่ายกองของขบวนพิธีแต่งงานของชีวา ไม่ว่าลูกนั้นเป็นบุตรชายหรือบุตรสาว, พ่อมาและสอนลูกๆ ทั้งหมดถึงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับบ้านโดยที่ไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ก่อนได้ หลังจากที่ถูกได้กลับมาบริสุทธิ์ ก่อนอื่นลูกก็จะไปสู่อาณาเขตแห่งความเจ็บสงบ และแล้วก็จะมาตามลำดับกันไป ประชากรโลกก็จะเฝ้าแต่ขยายตัว อาณาจักรนั้นต้องมีการสร้างขึ้น ดังนั้นไม่ใช่ทุกคนจะลงมาพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ต้นไม้จะเฝ้าแต่ขยายตัวทีละน้อย ก่อนอื่นใจพ่อก็ได้ก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้แรกที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่กำลังจะกลายเป็นเทพ มีประชาบิดาบราห์มา(พ่อของปวงประชา) และดังนั้นจึงมีพี่น้องหญิงชายในบรรดาปวงประชาด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายกลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารีที่นี้ อย่างแน่นอนที่ต้องเป็นเพราะพวกเขามีศรัทธาในสติปัญญาที่พวกเขาสามารถได้รับคำแนะนำอย่างมากมาย ลูกๆ ผู้ที่มั่นคงนั้นก็จะไปที่นั่นก่อนและผู้ที่ย่อนแอนั้นก็จะไปภายหลัง ก่อนอื่นดวงวิญญาณทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และแล้วเมื่อพวกเขาลงมาประชากรก็ขยายตัวขึ้น ดวงวิญญาณนั้นจะสามารถเล่นบทบาทของเขาโดยที่ไม่ต้องมีร่างกายได้อย่างไร? นี่คือโลกของนักแสดงและสิ่งนั้นก็เฝ้าแต่หมุนไปผ่านทั้ง 4 ยุค ในยุคทองพวกเราเคยเป็นเทพ และแล้วพวกเราก็ได้กลายเป็นนักรบ พ่อค้า และแล้วก็เป็นผู้พร ในเวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคนี้คงอยู่ในเวลานี้เท่านั้นเมื่อพ่อมา เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเองที่จะสามารถได้รับชื่อ ร่างนี้เป็นของดาด้าและบาบาก็ได้มีร่างนี้มาใช้เพียงระยะเวลาอันสั้น พ่อพูดว่า พ่อต้องการปากเพื่อที่พ่อจะสามารถพูดกับลูก พ่อจะสามารถพูดกับลูกๆ ของท่านได้อย่างไรหากท่านไม่มีปาก? พ่อได้ให้ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกผ่านปากนี้ เหตุนี้เองปากของท่านจึงเรียกว่า “แกมูก”(ปากวู) น้ำสามารถปรากฏออกมาจากที่แห่งหนึ่งแห่งใดในภูเขา และดังนั้นพวกเขาจึงได้สร้าง “แกมูก” ที่นี้ที่ซึ่งน้ำนั้นปรากฏออกมา พวกเขาคิดว่านั่นเป็นน้ำของแม่น้ำคงคาและดื่มดื่มน้ำนั้น พวกเขาได้ให้ความสำคัญอย่างมากมาต่อน้ำนั้น ทุกสิ่งในโลกนี้หลอกลวง เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่บอกสัจจะแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ผู้คนที่หลอกลวงนั้นก็คิดว่าความรู้ของพ่อเป็นความหลอกลวง เมื่อบาร์ตเคยอยู่ในยุคทอง บาร์ตนั้นก็เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะ ในเวลานี้บาร์ตนั้นได้กลับมาเก่า ทุกสิ่งได้กลายเป็นสิ่งหลอกลวง มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวง! พ่อพูดว่า ลูกเคยประณามพ่อมาอย่างมาก! ลูกได้เคยดูหมิ่นพ่อและได้ประณามพ่อด้วยการเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกนั้นเคยเรียกหาชีพบาบา: พาพวกเราออกไปจากโลกเก่านี้เถิด พ่อพูดว่า ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อได้กลายเป็นผู้ที่ล้มละลายด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ พ่อพูดกับลูกๆ และพูดว่า ครั้งหนึ่งลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกกำลังนี้ได้หรือไม่? ท่านนั้นอธิบายสิ่งนี้เท่านั้นแก่ลูกๆ ท่านไม่ได้อธิบายสิ่งนี้แก่ทั้งโลกเพราะเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจในสิ่งที่พ่อพูด โลกจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้? หนามที่ใหญ่โตที่สุดคือต้นหาราคะ ชื่อที่แท้จริงของโลกนี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์100% มนุษย์ไปและก้มลงเบี่ยงหน้าเทพที่บริสุทธิ์เหล่านั้น แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายจะเป็นมังสวิรัต ก็ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะไม่ข้องแวะในกิเลส ผู้คนมากมายก็ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่วัยเด็ก และตั้งแต่วัยเด็กของเขาเป็นต้นมาพวกเขาก็ไม่ได้รับประทานอาหารที่สกปรกใดๆ ด้วยเช่นกัน ชั้นยาสซีเองก็พูดว่า จงกลับมาปราศจากกิเลส! ชั้นยาสซีก็จะทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา; และแล้วพวกเขาก็ได้ใช้ชาติเกิดต่อไปของเขากับผู้ครองเรือน และพวกเขาก็ได้ละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาอีกครั้งหนึ่งและเข้าไปสู่ป่า อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเป็นไปได้หรือสำหรับพวกเขาที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? ไม่เลย ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์

สุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์โดยที่ไม่ได้รับศรัทธาจากพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นคือหนทางของการตกลงมาและดังนั้นพวกเขาจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร หากพวกเขาได้กลับมาบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาก็จะสามารถกลับบ้านและแล้วก็ไปสู่สวรรค์ได้ เหล่าเทพของยคทองนั้นเคยละทิ้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาหรือไม่? การสละละทิ้งของชั้นยาสีนั้นก็มีขีดจำกัด ในขณะที่การสละละทิ้งของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด ลูกละทิ้งทั้งโลกรวมทั้งเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก กำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้นสำหรับลูก ในเวลานี้สติปัญญาของลูกกำลังหันไปสู่สวรรค์ ผู้คนนั้นก็ยังคงห้อยกลับหัวอยู่ในนรก ในขณะที่ลูกๆ นั้นแขวนอยู่ในตะแลงแกงของการจذرละถึงพ่อ ได้มีการทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น คำที่ตรงกันข้ามกับ “ความเยือกเย็น” ก็มีคำว่า “ไฟ” (ความร้อน) ลูกนั้นเรียกว่าเป็นเทวีแห่งความเยือกเย็น จะไม่ได้มีลูกเพียงคนเดียว อย่างแน่นอนที่ต้องมีผู้คนมากมายที่ทำให้บาร์ตเยือกเย็นลงได้อย่างมาก ในปัจจุบันทุกคนนั้นกำลังถูกเผาบนกองไฟของตัณหาราคะ เป็นที่นี้ที่ลูกได้รับชื่อว่าเทวีแห่งความเยือกเย็น ลูกคือเทวีผู้ที่ทำให้ทุกคนนั้นเยือกเย็น ผู้เดียวที่ประพรมหยดน้ำเย็นแห่งความรู้ให้แก่ทุกคน ผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นก็ไปเพื่อที่จะประพรมหยดน้ำ ในขณะที่นี้เป็นหยดของความรู้ที่ได้มีการประพรมบนดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์พวกเขานั้นก็อยู่อย่างเยือกเย็น ดวงวิญญาณของทั้งโลกนั้นได้อยู่อย่างน่าเกลียดในเวลานี้ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับไฟของน้ำทิพย์ ด้วยให้ลูกก็ทำให้ตนเองนั้นเยือกเย็นลงและลูกก็ทำให้ผู้อื่นนั้นเยือกเย็นลงด้วยเช่นกัน ผู้นี้เองก็ได้กลับมาเยือกเย็นด้วย ทั้งสามและภรรยานั้นก็อยู่ด้วยกัน ไม่มีเรื่องของการที่จะต้องละทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการสร้างคอกว้างขึ้นในตอนเริ่มต้น, อย่างแน่นอนที่ลูกๆ บางคนนั้นต้องจากบ้านของลูก เพื่ออะไร? เพื่อที่จะสามารถนั่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาเยือกเย็นได้ มีเพียงเมื่อลูกได้กลับมาเยือกเย็นที่นั่นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพที่นั่น โยคะของสติปัญญาของลูกๆ นั้นไม่ควรจะตรงไปยังบ้านเก่าของลูกอีกต่อไป สติปัญญาของลูกควรจะยึดเหนี่ยวอยู่กับพ่อ เพราะลูกทั้งหมดต้องกลับมาบ้านกับพ่อ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาอย่างผู้นำทางของลูกเพื่อพาลูกทั้งหมดกลับบ้าน ลูกคือกองทัพบิชัคดีพันดาฟ ลูกคือผู้ที่ได้รับอำนาจจากชีวา, ผู้ทรงอำนาจ ผู้คนก็คิดว่าดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสามารถจะคืนชีวิตให้กับคนตายได้ อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักของพ่อ ทุกๆ ดวงวิญญาณนั้นได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไปของเขาเองที่จะเล่นในละครนี้ พ่อคือผู้สร้าง ผู้กำกับ และเป็นนักแสดงหลัก พ่อไม่สามารถจะเปลี่ยนบทของใครในละครนี้ได้เลย ผู้คนก็เชื่อว่าไปไม้แต่ละใบนั้นเคลื่อนไหวตามคำสั่งของดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณสูงสุดเองนั้นก็พูดว่า พ่อก็ขึ้นอยู่กับละครเช่นกัน พ่อถูกผูกไว้ด้วยละครนี้ ไม่ใช่ว่าไปไม้นั้นจะเคลื่อนไหวตามคำสั่งของพ่อ ความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันนั้นได้ทำให้ผู้คนของบาร์ตยากจนข้นแค้นอย่างสมบูรณ์ ด้วยความรู้ที่พ่อให้ บาร์ตนั้นก็ได้รับมงกุฎอีกครั้งหนึ่งอ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจذرละถึง:

1. ในการที่จะเข้าไปสู่สุริยวงศ์ในตอนเริ่มต้น สติปัญญาของลูกต้องมีศรัทธาเพื่อที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในคะแนนเต็ม ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินที่มั่นคง เก็บความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ไว้ในสำนักวิชาของลูก

2. คงนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และอยู่อย่างเยือกเย็น นั่นคือกลับมาบริสุทธิ์ ดับไฟของตัณหาราคะด้วยความรู้และโยคะ โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จผู้ที่สร้างดวงดาวที่เปล่งประกายแห่งโชคที่ไม่สูญสลายแทนการแสดงความอัศจรรย์
ทุกวันนี้บางคนมีพลังชั่วครว เพราะพวกเขาเพิ่งได้ลงมาจากเบื้องบนตอนท้าย พวกเขามีสภาพสะโต ประธาน อันเป็นผลของความบริสุทธิ์ของพวกเขาและแสดงความอัศจรรย์ที่มีขีดจำกัดชั่วครว อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จนั้นไม่คงอยู่นานตลอดเวลา เพราะพวกเขาผ่านสามสภาพของ สะโต ราโจ และ ตาโม ในเวลาอันสั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เป็นตัวของตัวเองความสำเร็จเสมอและแทนการแสดงความอัศจรรย์ ลูกทำให้ดวงวิญญาณเป็นรูปจุดแห่งแสงที่เปล่งประกาย ลูกสร้างดวงดาวแห่งโชคที่เปล่งประกายที่ไม่สูญสลาย และเหตุนี้เองทุกคนจะมาเพื่อรับเพียงหนึ่งหยดจากลูก

คติพจน์: ขอให้มีความปรารถนาของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดและลู่จะกลายเป็นโยคีที่ร่วมมือและง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***